

بسمه تعالی

قاچاق کالا = تجارت بی ریشه

قاچاق چیست؟

چیزی است که ورود آن به کشور یا معامله آن از طرف دولت ممنوع است. در علم اقتصاد به صورت مشخص به ورود و خروج کالا که مخفیانه از مرزهای کشور وارد یا خارج شود، قاچاق می‌گویند.

کالای قاچاق چیست؟

کالای اقتصادی که مورد قاچاق قرار می‌گیرد را کالای قاچاق می‌نامند.

قاچاقچی کیست؟

شخص یا اشخاصی که مبادرت به انجام قاچاق می‌کنند را قاچاقچی یا سوداگر می‌گویند.

زیمه و دلایل قاچاق

هنگامی که قیمت یک کالا در یک کشور با اجرای طرح‌های دستوری و با تمهیدات خاص کاهش می‌یابد، در نتیجه سوءاستفاده‌کنندگان به دنبال تهیه آن کالای ارزان قیمت برای قاچاق آن به بیرون از مرزها هستند.

اقتصاد پنهان

و یا واردات کالاهای ممنوعه و انحصاری، مثل انسان، مواد مخدر، زنان و کودکان، سوخت، نفت، گازوئیل، بنزین، اعضای بدن، دارو، ارز، اسلحه، خاویار، مشروبات الکلی و ده‌ها مورد دیگر، را می‌توان از مصادیق قاچاق نامید.

دانشمندان علم اقتصاد، از پدیده قاچاق تحت عنوان اقتصاد پنهان نیز یاد کرده‌اند.

علاوه بر موارد یادشده، قانونگذار ایران اعمال دیگری را از جمله مصادیق بزه قاچاق دانسته که بعنوان مثال می‌توان به بند

۲ ماده ۱۲ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۴ اشاره نمود که در این قانون

عمل نگهداری کالای قاچاق نیز جرم تلقی و مشمول مجازاتهای مربوط به قاچاق کالا می‌باشد. همچنین در مواردی مقنن افعال دیگری همانند عرضه و فروش کالا بدون پرداخت مالیات مربوطه موضوع تبصره ماده ۱۹ قانون مالیات بر ارزش افزوده و یا حمل چوب یا ذغالی که برای مصارف روستایی جنگل نشینان یا دهکده‌های مجاور جنگل اختصاص داده شده به نقاط دیگر را قاچاق فرض نموده است. بنابراین نتیجه می‌گیریم که قاچاق کالا صرفاً ناظر به ورود کالا از مرزهای جغرافیایی نمی‌باشد.

قانون مبارزه با قاچاق

دولتها معمولاً قوانین سختی را علیه پدید قاچاق وضع می‌کنند و در مواردی برای اشخاص قاچاقچی مجازات اعدام پیش بینی شده است که بیشتر برای قاچاقچیان مواد مخدر اجرا می‌شود.

بازار مصرف لوازم آرایشی بهداشتی خاورمیانه در اختیار ایران است و موج عجیب استفاده از لوازم آرایشی سبب شده تا ایران در خاورمیانه دومین مصرف‌کننده لوازم آرایشی باشد. سن استفاده از لوازم آرایشی در جامعه ایران به ۱۴ سال رسیده و سالانه ۸۵۰ میلیون دلار لوازم آرایشی قاچاق وارد کشور می‌شود.

ایران دومین کشور مصرف‌کننده لوازم آرایشی در خاورمیانه و هفتمین کشور در جهان است. این رتبه خیره‌کننده در مصرف مواد شیمیایی آرایشی در حالی است که سهم بالایی از این کالاها قاچاق هستند و بدون هیچ‌گونه نظارت کیفی در بازارها به فروش می‌رسند!

سهم ایران از بازار لوازم آرایشی در خاورمیانه ۲ میلیارد و یک صد میلیون دلار است که این یعنی ۳۰ درصد بازار فروش این لوازم به ایران تعلق دارد! البته موسسه تحقیقات بین‌الملل در لندن این رقم را در ایران ۵ میلیارد دلار اعلام کرده است! طبق آمارها ۱۷ میلیون زن ایرانی هر ساله ۱۰ تریلیون و ۲۰۰ میلیارد تومان برای خرید لوازم آرایشی هزینه می‌کنند! این در حالی است که بین ۸۰ تا ۹۰ درصد بازارهای لوازم آرایشی ایران در اختیار چین، ترکیه و تایلند قرار گرفته؛ کشورهایی که هر ساله میلیون‌ها دلار از صادرات لوازم آرایشی بهداشتی به ایران سود می‌برند!

نکته جالب این است که در این سه کشور علاوه بر تولیدات خود، برندهای معروف خارجی در این زمینه به صورت تقلبی ساخته شده و به بازارهای ایران فرستاده می‌شوند! بر اساس آخرین ارقام، هر ساله ۸۵۰ میلیون دلار لوازم آرایشی قاچاق

وارد کشور شده، در حالی که سهم واردات قانونی لوازم آرایشی تنها ۱۵۰ میلیون دلار است! در این بین برخی از بانوان ایرانی به دلیل علاقه زیاد به لوازم آرایشی و ارزان از نسخه تقلبی برندها استقبال می‌کنند و همین مساله باعث بروز انواع و اقسام بیماری‌های پوستی شده است؛ طوری که هر ساله هزاران حیوان آزمایشگاهی در اثر آزمایش مواد بهداشتی آرایشی دچار بیماری‌های پوستی مزمن شده و حتی در درازمدت از بین رفته‌اند!

واکنش‌های تند در جهان به کیفیت لوازم آرایشی سبب شده تا شرکت‌های مشهوری همچون لورل و یونیلور که از شرکت‌های مهم لوازم آرایشی هستند، اخیرا خواستار آزادی بیشتر آزمایش روی حیوانات شدند. بسیاری این درخواست‌ها را به دلیل ترس آن‌ها از واکنش مواد شیمیایی موجود بر پوست انسان می‌دانند.

بر اساس پژوهش‌های موسسه تحقیقاتی ام‌تی‌بی ۲۹۶ عارضه در کمین کسانی است که مواد آرایشی بهداشتی تقلبی را استفاده می‌کنند.

کلروفوم‌ها، پارابن‌ها و فرمالدئید از مهم‌ترین مواد شیمیایی است که در لوازم آرایشی استفاده می‌شود و این مواد پتانسیل بالایی برای ایجاد بیماری‌های پوستی ایجاد می‌کنند؛ به طور کلی این مواد شیمیایی در اثر استفاده زیاد سبب تضعیف شدید پوست در مقابل بیماری‌ها شده و فرد را در معرض پیری زودرس قرار می‌دهند!

نکته جالبی که در کنار دیگر مسائل در مورد مصرف لوازم آرایشی بهداشتی در ایران وجود دارد، سرانه مصرف بالای آن در بین دانشجویان است. در حال حاضر سن استفاده از لوازم آرایشی در ایران به ۱۴ سالگی رسیده است.

از طرفی دیگه ابعاد روانی این ماجرا نقش مهمی در تعیین چرایی مصرف این حجم از مواد آرایشی بهداشتی در ایران دارد! دکتر سید احمد جلیلی، روان‌پزشک و رئیس انجمن روان‌پزشکان ایران تاکید دارد که از علت‌های مهم این حجم مصرف از ایران کمبود شدید اعتماد به نفس در بین برخی دختران ایرانی است. به باور این روانشناس در کشورهای اروپایی برخی ضعف‌ها در چهره پوشانده نمی‌شود اما در ایران دختران تلاش جدی برای رفع هر نقص ظاهری دارند!

همچنین برخی صاحب‌نظرها اتفاق نظر دارند که تغییر ملاک‌های ازدواج از سوی پسران و افزایش سن ازدواج دختران تاثیر جدی بر حجم مصرف لوازم آرایشی دارد! به ویژه که این موضوع به نوعی نمود بارزتری در دانشگاه‌ها پیدا کرده است! مهم‌تر اینکه این حجم استفاده از لوازم آرایشی در بین دختران دانشجوی ایرانی در مقایسه با کشورهای اروپایی که از لحاظ فرهنگی متفاوت هستند بسیار زیاد است.

حالا باید دید که آیا این همه هشدار درباره بیماری‌های پوستی باعث می‌شود که مصرف این مواد اندکی کاهش پیدا کند یا همچنان ایرانی‌ها به مصرف این مواد شیمیایی ادامه می‌دهند تا رتبه اول را در جهان در مصرف لوازم آرایشی به دست بیاورند.